

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan sveder, isimi nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brš pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 80 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 6 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravníštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Dvojna mera.

Že mnogokrat smo imeli priliko mi in tudi drugi slovenski časopisi poudarjati, kako nejednako se postopa proti Slovencem v raznih pokrajinah slovenskih in kako čutna je pri vsaki taki priliki naša upravna in politična razkovanost. Posebno trda in huda godi se našim bratom ob jezikovnih mejah.

Nasprotniki naši so se že nekako privadili te misli, da slovenski narod v teh pokrajinah živi le samo zaradi tega, da oni poskušajo nad njim svojo državniško modrost, katere začetek in konec je ta, da Slovenec se mora ponemčiti ali poitalijančiti. Vsak korak, ki ga stori tlačeni Slovenec, da bi se rešil iz pogubnega objema močnejega kulturnega sosedu, vsak korak, ki ga hoče storiti na polji narodnega napredka, gleda se trpkim ocesom, šteje se mu v greh in če le mogoče, zabrani se mu kar naravnost.

Brez števila bi navedli lahko dokazov za to, kako istinita je naša trditev. Znano je, kako se na Primorskem postopa proti telovadnim društvom. V Trstu n. pr. dovoljena jim je društvena obleka, kakor jo imajo vsa ostala slovenska društva, istotako v Gorici, a pri vsaki pojedini priliki stavijo se društvoma ovire in zabranjuje se jima posluževati se po zakonu jima dovoljene društvene obleke ali pa korporativnega nastopanja. Utemeljuje se to z oziri na lokalne razmere in na javni mir. Drugim društvom se ta pravica niti v pravilih ni hotela priznati in zahtevalo se je, da se izpusti. Društva morala so se pokoriti, ako so hotela sploh stopiti v življenje.

Kako čudno se je postopalo na Koroškem proti podružnicam družbe sv. Cirila in Metoda, je znano. Šele energične pritožbe po pravici razburjenih narodnih voditeljev teh podružnic dosegle so vsaj toliko, da se morejo višiti brez ovir in daljnih sitnostij narodne veselice, ki so združene s shodi posamičnih podružnic.

Na južnem Štajerskem bilo je blizu jednako. Komu neso znane ovire, katere je imel premagovati vrli „Celjski Sokol“ pri svojem porodu, komu ni

znan način, po katerem se je skušal nazaj potisniti slovenski živelj ob navzočnosti presvetlega vladarja v Celji. Tudi tu morali so si Slovenci s težkimi borbami pridobiti z višjega mesta vsaj nekoliko pravice, katero so jim popolnoma hoteli odrekati na nižjem mestu.

Včeraj pa smo zopet čitali neki čudni odlok, s katerim se je zabranilo bralnemu društvu v Rušah pri Mariboru predstavljanje gledališke igre „Nemški ne znajo.“ Ta nedolžna gledališka igra predstavljala se je že Bog vedi kolikokrat po vseh krajih razkosane slovenske domovine, a nebeški obok se zaradi tega še ni podrli in bi se tudi v Rušah ne bil, da se je predstavljala tam. Kaki razlogi so bili torej merodajni za to popolnoma neosnovano in samovoljno prepoved, nam ni znano.

Sploh pa se čuje, da se večkrat gode jednake prepovedi, ki niti ne pridejo v javnost. So se li dotičnega društva odborniki pritožili, nam ni znano, na vsak način pa bi bilo dobro, da se to zgodi, kajti vender bi se utegnulo kaj doseči. Da bi se nedolžna gledališka igra, povsod dovoljena, baš ob jezikovni meji ne smela igrati, akopram nema razum imena, ki morda ne ugaja vsakemu, prav nič spotakljivega v sebi, tega vender ne pojmemo.

Tu se kaže zopet ona dvojna mera, s katero se meri nam Slovencem v vsakem oziru. Nekdaj godilo se je tudi nam kranjskim Slovencem tako, in še zdaj ne godi se nam dosti bolje. Toliko pa smo vender dosegli, da bi se kaj takega pri nas vender ne zgodilo tako z lahka, kakor se to godi drugod.

Naša dolžnost je pa tem bolj, da pazno gledamo na jednake dogodke ob mejah slovenskih in ne dopuščamo brez ugovora kratiti narodnih pravic bratom svojim.

Naj se ne ugovarja, da to so le malenkosti. Za nas in naše tužne razmere ob jezikovnih mejah, kjer bje mali slovenski narod težavni boj za svoj narodni obstanek z močnejim in brezozirnim nasprotnikom, je vsaka taka malenkost velicega pomena in utegne nam donesti veliko škodo, ako se koj iz početka ne postavimo prav krepko proti vsaki sa-

movolji in ne branimo kar najodločneje moremo svojih pravic.

Delati moramo z vso odločnostjo na to, da se odpravi ona čudna dvojna mera za nas Slovence, ki nemamo te sreče, da bi združeni v jedni sami upravni skupini mogli doseči vsaj to, da se ravna z nami po jednom samem načelu, po načelu pravice.

Državni zbor.

Na Dunaji 10. februarja.

Splošno obravnavanje se je skončalo in sklenil prehod v podrobno. Proti predlogu govorilo je doslej — kolikor je videti — s tehtnimi razlogi, akopram tendenciozno, mnogo govornikov, a zavrnil jih ni nihče stvarno. Da, tudi govorniki za predlog izjavljali so, da je uprava Dunavske parobrodne družbe slaba in da treba najstrožjega nadzorstva. Levica je celo samo pod slednjim pogojem glasovala doslej za pogodbo. Sosebno govor Luegerjev uplival je kljub svoji dolžini zelo na poslušalce in vzbudil nemir, katari se ni hotel poleči. Tudi zbornica bila je vedno precej polna, sosebno pa pri glasovanju, kjer je glasovalo 226 poslancev, sigurno veliko število, katero kaže, da se vsi poslanski krogi precej zanimajo za obravnavano zadevo.

Predsednik Smolka otvoril je 112. sejo poslanske zbornice ob 10¹/₄ uri v jutro in takoj obravnava o zakonskem načrtu za podporo Dunavske parobrodne družbe.

Generalni govornik proti predlogi posl. Lueger v dolgem in izborni sestavljenem, seveda precej strastnem govoru izjavi, da sicer ni nasprotnik plovstva po rekah, pač pa ne zaupa Dunavski parobrodarski družbi kar nič, in radi tega ugovarja vsaki podpori.

Ista družba je baje že mnogo milijonov podpore zapravila, o katerih se kratko in malo ne ve, kam da so prišli: isto bode se sedaj ponovilo z desetletno podporo, znašajočo skupno 5 milijonov. Če bi bila na čelu družbe redna, dobra uprava, bi te podpore niti ne potrebovala. Dunavsko društvo izrazilo se je, da sta glavna sovražnika plovbe

LISTEK.

Après nous le deluge.

Črtica iz velikomestnega življenja. Spisal Lajoš.

(Konec.)

II.

Zunaj mesta imel je svetnik S — lepo vilo. V poletnem času je v nji bivala družina njegova, a on sam je le po jedenkrat na teden prišel na obisk; ostajal je v mestu v pisarnici.

Tudi v tem letu preselila se je Irena s svojo pasterko na deželo. Letos prišel je tudi Giovanni. Druga leta odhajal je na počitnice domov, a letos je pozabil na dom. Vroči Irenini pogledi so ga oslepili, njeni poljubi mu zatemneli ves razum.

Življenje jima je bilo lepo, sladko. Dnovi so bežali, ko ure.

Da bi bilo temu kdaj konec, niti mislila nista. Dan za dnevom čutila sta se varnejša in bila zato tudi manj oprezna; pa Nemesis vzbujala se je iz trdnega spanja.

Bil je krasen dan. Solnce se je poslavljalo; zadnji njegovi žarki poljubljali so bele vrhe visokih gor.

Na vrtu v hladnici sedela sta Irena in Giovanni.

„Čelo ti je mračno in obraz ti je bled, mon ami“, reče z mehkim glasom Irena ter ljubkuje Giovannija z roko. „Ali si bolan?“ upraša skrbno.

„Ne, Irena, nisem bolan, le čudna misel mi je prišla na um in ne morom se je znebiti“, odgovori Giovanni.

„In kaka je ta čudna misel“, upraša Irena.

„Mislim sem, koliko časa me bodeš še ljubila in kakšen bo konec najine ljubezni“, odgovori tožno Giovanni.

„Koliko časa te bodem še ljubila? Zmerom, večno“, odvrne strastno Irena ter se ga oklene okolu vratu. „S teboj živim, s teboj umrjem. Kaj mi mari življenje brez tebe. In konec? „Après nous le deluge!“

„Da, prav govoriš! Après nous le deluge — proč skrbi. Živimo sedaj — „za nami pa — potop“, prijel jo je okolu pasa ter ji vroče poljubljal usta in oči.

„Oni monsieur, après nous le deluge — a prej pa račun“, zadoni sonoren glas skozi odprto okno hladnice — bil je soprog, svetnik S —.

Kakor bi strela udarila, planeta Irena in Giovanni kvišku; a bilo je prepozno! Glas in obraz smrtnorazžaljenega soproga pričata dovolj, da tu ni izgovorov, ne milosti.

„Vi ste hraber, signor Giovanni“, pretrga

svetnik z uničujočim glasom nastali molk, „pričaj, kajem, da pokažete isto hrabrost na drugem kraju. Na svidenje jutri pri sestanku.“

Giovanni odide.

„A Vi gospa, potrudite se v svojo sobo, katere nimate zapustiti, dokler drugače ne ukrenem“. Rekši te besede obrne se svetnik zaničljivo v stran ter odide počasi.

III.

Giovanni nastanil se je v hôtelu. Dobil je priči. Formalitete bile so kmalu končane: trikratna menjava krogelj, distanca 15 korakov.

Giovanni je bil s pogoji zadovoljen.

Potem uredi svoje stvari, piše materi, proseč jo odpusčenja.

Nato gre k počitku, a spati ni mogel. Preteklo življenje stopalo mu je pred oči. Poštenost se mu vzbudi in ko zaspi proti jutru, ima rosne oči.

Tudi svetnik S — je imel zelo nemirno noč. Pisal je na večer svojo oporoko, volivši vse premoženje svoji hčerki; Ireni odkazal je le malo rento.

Dolgo je še hodil po sobi, slednjič legel je k počitku, dobro vedoč, da ima drugo jutro miren biti, če hoče zmagati.

Mej tem je pa Irena v svoji sobi jokala in kakor brezumna letala po sobi. Ljubezen do Giovannija napolnila ji je dušo s strahom za njegovo

po Dunavu Ogerska vlada in ogerska parobrodna družba.

Če podporo zahtevajo skupno državni in vojaški oziri, zakaj ne odjenja Ogerska od 450.000 gld., katere nalaga družbi, kot prometni davek? Vidi se skoro, kakor da je naša podpora le davek, katerega plačujemo Ogerski. Dunavska parobrodna družba pa ima slabe plovstvene naprave, slabo vozarinsko politiko, slabo denarno in tehnično vodstvo. Akcionarji družbe, kot Wodianer, Königswarter, ki so milijonarji, bi sami mogli utrpeti doneske, katere zahtevajo od države in sicer lažje nego ta. Proti popolnemu podržavljanju ni vzroka, nima li Gagarinova plovna družba ruske državne uprave, nima Rumunske svoje državne družbe? Vlada preveč skrbi za veliki kapital in premalo za občni blagostan. Ministerstvo samo se je postrankarilo.

„Vaterland“ je že leta 1889. donášal natančne članke, ki podajajo državnemu pravdnistvu snovi v izobilju, da toži družbo pred porotniki.

Seveda ministru vidi se vsa ta slaba uprava le nekaka popustljivost v uradovanju. Taki družbi nasproti treba uporabljati železno roko. Pogodba ne daje državi nikake garancije za slabo upravo, niti pravo sekvestracije jej ne pristojata.

In vender toliko nerednostij! Agenture na Dunaji, v Budimpešti in v Galacu so v rokah židov, ki so si z njimi milijone pridobili. Uradniki, ki niso hoteli ustreči istim so se odpuščali iz službe, ali pa upokojili. Čim bolj pa je kdo tako goljufijo podpiral, tem višje je zletel na lestvi uprave. Največji zločinci dobili so najboljša mesta, tako da so iste zasebne tvrdke razpošiljale svoje lastne liste mesto družbenih za ves promet in so imeli v družbenem okrožji isto polno zaupanje in veljavo, če ne večjo kot družbeni.

Žalostno pa je, da zastopnik češkega plemstva grof Sylva-Tarouca, zagovarja družbo in upravo, ki ni nič manj, nego poštena, in omenja, da je v novem času vspel rod, ki ima večjo veljavo, nego Schwarzenbergi in vsi ostali zgodovinski rodovi, in to je rod Rothschildov!

Ta bode za nezališano svoto sedaj proda državi severno železnico, potem pa oddal svoje milijone za Avstro-Dunavski in Vitavsko-Dunavski prekop, ker bodo po njih konkuriral z isto železnico in jo uničil.

Govornik meni, da bodo pri glasovanju poslanci poslušali svojo vest in glasovali proti predlogu.

Na to govori generalni govornik za predlogo, baron Schwegel, ki ugovarja trditvam Luegerjev, pač pa priznava slabo upravo in radi tega zahteva najstrožje državno nadzorstvo, poleg tega pa še nadzorstvo državnega zastopa. V notranjem življenju bode pač potrebno rezkih preustrojev. A kadar se ti izvrše, bode možno prihraniti na leto do 1 milijona. Prosto plovstvo na Dunavu je ono, za kar se treba v naši zbornici vsekdar potezati. Biletni davek pri nas in prometni na Ogerskem sta proti mejnarodnim pogodbam. Dunav ima isto prostost, kot pristo morje.

Istina, da bode Dunav stoprav tedaj prost, kadar priplove brod s tujo zastavo v naše vode

življenje. Sklenila je drugi dan zapustiti sobo, slediti sopogu na bojišče in se mogoče preprečiti dvoboju.

IV.

Uro hoda od sodnikove vile bil je majhen gozdček. V sredi je bil skoro prazen prostor. Tu se je imel vršiti dvoboj.

Drugi dan ob 5. uri zjutraj pripelje se Giovanni s svojima pričama na določeni prostor, pet minut za njim svetnik S — in njegovi priči. Gospodje se molče pozdravijo. Bilo jim je malo tesno pri sri, kajti znali so, da se čez malo časa le jeden nasprotnikov živ v mesto povrne.

Giovanni je bil razburjen, poznalo se mu je, da je slabo spal. Svetnik S — je bil miren, razgovarjal se je s svojima sekundantoma in z zdravnikom.

Priprave za dvoboj so se pričele: priče odmerijo prostor, nabašejo samokrese. V petih minutah je bilo vse gotovo. Brez odloga se postavita nasprotnika na odločena prostora.

Svetnik S — je imel prvi ustreliti.

Počasi vzdigne roko in meri, dolgo meri. Videlo se je, da hoče dobro zadeti; slednjič sproži. Strel se razlega po gozdu, vmes se čuje ženski glas, bila je Irena, a prišla je prepozno. Giovanni ležal je s prestreljenimi prsi na tleh. Priče in zdrav-

in to se mu vidi uprav sramotno. Sramotno je, da obojestranski polovici nakladata davke, ki so popolnem neutemeljeni in neopravičeni, in da nas bode stoprav inozemstvo moralo dovesti do tega spoznanja.

Desetletna podpora družbi in popuščanje prometnega davka na Ogerskem bi donášala družbi na leto do 1 milijona posredne in neposredne podpore, ki bi družbi v tem času pomogla že do precejšnjega kapitala. Trgovinske pogodbe, pogodba s Loydom in sedanja so izvršitev velikih narodnogospodarskih nalog, katere omenja prestolni govor. Prav se mu vidi, če Ogerska svojim domačinom odpira pot po železnicah, zato nam pa mora odpreti vodno cesto.

Istega pomena sta tudi prekopa iz Vitave in Odre do Dunava. Radi tega bode levica glasovala za predlogo le v slučaju, če vlada zagotovi: 1.) strogo, uplívno nadzorstvo pri družbi; 2.) če deluje na to, da se na Ogerskem odpravi prometni davek in 3.) da se zgradi prekopa Vitavsko in Odrsko-Dunavski.

Posl. Ebenhoch in Schwegel stavita resoluciji zahtevajoči, odpravo ogerskega prometnega davka, poslednji tudi resolucijo tičočo se zgradbe omenjenih prekopov. Vse tri se vsprejmo.

Sedaj povzame besedo minister Bacquehem, ki izjavi, da kar najodločnejše ugovarja insinvacijam Luegerjev in zavrača z gnevom njegove napade. Vlada zagovarja z vso odločnostjo predlog in hoče nositi vsakršno odgovornost.

Dolgotrajno odobravanje in hrup spremljal je govor ministrov in se tudi še po koncu govora ni polegel.

Posl. Formanek zahteva, da se predlog vrne odseku s prizivom po poslancih Kaftan in Lueger naznanjene slučaje preiskovati.

Posl. Lueger konstatuje, da minister njegovih trditvev ni stvarno zavrnil in hoče odslej novi jargon ministrov toli vpoštevati, kot izjave židovskih dnevnikov Dunajskih, ki so naperjene proti njegovi osebi.

Predsednik Smolka na to Luegerja tretjič pozove na red, ko ga je že podpredsednik Kathrein mej prvim govorom dvakrat pozval.

Na predlog posl. Peeza kot poročevalca se predlog posl. Formaneka odkloni.

Prehod v podrobno obravnavo se sklene z 167 proti 59 glasom. Mej prvimi so glasovali tudi posl. Ferjančič, Globočnik, Gregorčič, Hohenwart, Jordan, Klun, Kušar, Perić, Povše in Robič, mej posledajimi katerih velika večina je bila mladočeška pa poslanec Spinčić. (Laginja pri glasovanju ni bil navzočen.)

Seja se zaključi ob 5. uri na večer.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 12. februarja.

Državni zbor.

V državnem zboru prizadeval si je v zadnji seji vladni zastopnik ovreči pritožbe Luegerjeve zaradi Dunavske parobrodne družbe, a njegovo bese-

niki pristopijo. Obraz Giovannija je bil smrtno blede, oči je imel zaprte, v roki je krčevito stiskal samokres.

Po kratki pa natančni preiskavi izjavi zdravnik, da je tu vsaka pomoč zaman, ranjenec da ima le malo minut živeti.

Zaveže mu za silo rano in skuša ranjenca vzbuditi iz nezvesti. Po kratkem odpre Giovanni oči in se ozre plaho.

Ko Irena — ki je ves čas klečala ob Giovannijevi glavi — zapazi, da se Giovanni zaveda, začne ga s sladkim glasom klicati: „Giovanni!“

Giovanni jo pogleda, spozna jo, zasmee se ji in zadoje besede so bile: „Irena — apres nous le deluge.“

Izdihnil je svojo dušo, srce njegovo je nehalo bti.

Z divjim krikom zgrudi se Irena poleg njega.

V.

Drugi dan so Giovannija pokopali. Tiho in mirno brez pogrebcev pomikal se je spreved proti bližnjemu pokopališču.

Mej tem pa je v mestni blaznici mlada, lepa, a umobolna ženska bfta s pestjo ob mrtve stene in v jeduomer kričala: „Après nous le deluge, après nous le deluge!“

dičenje bilo je povsem prazno; ovrigel ni ničesar. — Glede vladne predloge o Dunajskih prometnih zgradbah je omeniti, da brčkone ne bode prišla še zdaj v debato, kajti mnoge stranke so zato, da se odloči rešitev do pletja. Mej temi poslanci so tudi nemški nacionalci, kateri želé, da bode še pred to predlogo rešena predloga o regulaciji Morave in Odre. — Kazensko-pravni odsek posvetoval se je o kazenskih določilih zaradi ponarejanja živil.

Punktacije.

„Česka Politika“, katere zagovarja staročeško stališče poroča z vidnim zadoščenjem, da ni nikake nade, da se bode rešila sprava, ker so se staročeški poslanci in veleposestniki definitivno dogovorili, razpravljati o punktacijskih predlogih šele tedaj, kadar bode vse gotovo, ker so vse določbe celota, katere ne gre trgati. Da mora res tako biti, svedoči že taktika tistih staročeških listov, kateri so doslej terjali, naj se staročeški poslanci odpovedo mandatom. Ti listi zagovarjajo sedaj Staročehe i v tem, ker se ne bodo odpovedali mandatom in priporočajo veleposestnikom, naj uplívajo na združitvev vseh čeških strank.

Dunavska parobrodna družba,

kateri namerava državni zbor dovoliti veliko letno subvencijo je — ako je le polovica tega res, kar je navedel posl. dr. Lueger — družba, katere voditelji in upravitelji bi moral prav za prav državni pravnik vzeti v oskrbo. Lueger navedel je, da so baš najvišji faktorji pri tej družbi uprav nesramno kradli in varali in ožigosal je tudi nekdanjega ministra Banhaus, ki se izza časa Offenbachove pravde ni nič kaj na dobrem glasu. Minister Bacquehem odgovarjal mu je sicer jako ostro, a ovrigel ni Luegerjeve trditve ni jedne. Nemški židje in njih zavezniki seveda kričé ko divji, a Lueger stekel si je vzlic temu s svojim govorom veliko zaslug. Tudi ko je Herkul očistil Avgijev hlev, tulili so voli, a Herkul storil je vender svoje delo.

Vnanje države.

Srbska skupščina

Dobro razmerje mej srbsko vlado in narodno skupščino se je baš zadnji čas izdatno izpremenilo in da ni ministerski predsednik Pašić uprav izredno popularen in upliven, že zdavna bi ga bili raz ministerski fotelj vrgli valovi narodne nevolje. Diferencije mej vlado in skupščino postale so pa zdaj še toliko večje, ker so nekateri narodni zastopniki spravili v razgovor iztiranje kraljice Natalije. Radikalci so se pri tej priliki razdvojili popolnoma, zlasti ker se je pokazalo, da je vlada ravnala nasproti Nataliji uprav perfidno. Pašić uplival je namreč tajno na kraljico, da je ostalo v deželi, da baje paralizuje uplív Milanov. Pašić zanikal je sicer vse, a si volasi general Lješanin imenoval ga je javno lažnika. Izvestno je toliko, da bode ta seja velikega pomena za sedanjo vlado.

Revizija belgijske ustave.

Celo ministri belgijski niso jedini glede revizije ustave. Minister Woeste nasprotuje ministerskemu predsedniku Beernaertu očitno in javno. Desnica narodne zbornice imela je te dni poseben shod, katerega se je udeležil tudi ministerski predsednik Beernaert vzlic svoji bolezi. Beernaert stavil je zaradi določbe o krajšem referendumu celo kabinetno uprašanje, a vzlic temu ni dobil večine za svoj predlog. Ker nikakor ni bilo moči posredovati mej ministrom in večino stranke, ukrenilo se je, da bode za nekaj dni končno glasovanje v tej reči. Kralj zahteva ooločno referendum, sicer ne privoli v revizijo, o kateri nečejo poslanci ničesar slišati. Klerikalni listi napadajo kralja strahovito in pišejo o „guvernementalni krizi“.

Španske homatije.

V Barceloni začeli so tovarniški delavci štrajk; v 35 tovarnah ustavili so vsi delavci do zadnjega delo. Ker so štrajkujoči delavci prirejali po mestnih ulicah velikanske demonstracije, razgnalo jih je konjištvo. Izgredov je bilo mnogo; ranjenec je 57, mrtvecev pa tudi nekoliko. Vojaštvo zasedlo je vse javne trge in ulice. Tudi iz drugih mest se poroča, da so izgredi tako rekoč na dnevnem redu, samo v Madridu je vse mirno. V Xeresu zadavili so obsojene anarhiste dne 9. t. m. ob 6. uri zjutraj na trgu pred sodiščem. Prodajalnice so bile vse zaprte in hiše isto tako. Vojaki hodijo ves dan po mestu. — Ta in druga jednaka poročila nam svedočijo, da so razmere na Španskem do cela nezdrave in da se je bati resnih homatij, katere ne bodo ostale brez posledic.

Dopisi.

Iz Pulje 12. februarja. [Izv. dop.] Ako primerjamo sedanje razmere tukajšnjega okraja z onimi pretečenih let, priznati moramo, da se je mnogo obrnilo na bolje glede zavesti tlačnega slovanskega življa. „Slovan na dan“! to je prislovica, katere se zaveda zmiraj bolj naš tlačan po vsej Istri. Spal je dolg in trden spanec isterski Slovan; treba mu je bilo buditeljev, trebalo mu je modrih in vztrajnih voditeljev, da se je predramil in pokazal onim, kateri so ga zatirali in tajili do zdaj, da še živi in da ga njihova moč ni mogla ugonono-

biti. Spominjam Vas zadnjih deželnozborskih in najnovejših državnozborskih volitev. Slovanski glasovi so kar rasli iz tal na veliko začudenje in presenečenje naših nasprotnikov, koji so mislili, da je naša zemlja njihova lastnina in da pri volitvah niti boja ne bode treba. Na tem preobratu na bolje ima se zahvaliti isterski Slovan vztrajni in pogumni delavnosti nekaterih mladih in čilih domoljubov, kateri se ne plašijo poštenega boja in darujejo vse svoje sile v blagi namen, da se probudi naš narod in se osvobodi tujčeve pete. Naj imenujem tukaj na prvem mestu urednika lista „Il diritto Croato“, gosp. Jakiča. Odkar se je posvetil on tukaj narodnemu delovanju in začel probujati narod deloma s pomočjo svojega lista, deloma sam potovaje kot apostelj od sela do sela, vzdramil se je tukajšnji seljak in pričelo se mu je polagoma vrvati prepričanje, da ni potreba, da bi dalje služil tujcu, temveč, da je lahko sam gospodar v svoji hiši, ako le resno hoče. Omenjeni list ima za probujanje naroda nepreceljive zasluge, in gosp. Jakič, katerega krepko podpira pri tem težavnem delu znani pesnik Sabić, sme gotovo računati na presrečno zahvalo svojega naroda, za kojega svetinje se bojuje tako neustrašeno.

Ne manjšo hvalo dolžan je tukajšnji slovanski živelj državnozborskemu poslancu dr. Laginji in njegovemu namestniku dr. Janežiču. Oba se trudita neumorno za prosveto svojega roda, bodi treba dušnega dela, naj bo treba gmotnih žrtev. Da bi postavili tukajšnje seljake na pravo nogo in je emancipovali pogubljivega upliva njihovih gospodarjev, ustanovili so Puljski rodoljubi, — njim na čelu dr. Laginja, — lastni denarni zavod, kateri prav lepo procvita in nadejati se je, da bo mogoče z njim iztrgati marsikatero slovansko ovčico iz gladnega žrela nasprotnikovega. Posebno glede prihodnjih volitev biti mora ta narodni zavod eminetnega pomena. Volilci na kmetih odvisni so šestokrat od kapitala nasprotnikovega in zloglasni Karniel narekuje pri volitvah takim revežem svojega kandidata, katerega hočeš nočeš mora voliti. Bog daj, da bi kmalo stali na lastnih nogah in mogli se za vselej odtegniti pogubonosnemu uplivu naših nasprotnikov.

Tudi splošno narodno gibanje posebno pa razmere pri naši čitalnici obrnile so se veliko na bolje, od kar so vzeli v roko krmilo gori omenjeni možje. Z našo čitalnico ne more se meriti kmalo kako drugo slično društvo. Število članov raste zadnji čas stanovitno in bralna soba preskrbljena je z mnogobrojnimi časopisi v vseh slovanskih jezikih. Stan čitalničen ima krasno lego v sredini mesta in njenih prostorov ne bi se trebalo sramovati nobenemu velikomestnemu društvu. In ravno to tudi toliko bode v oči naše nasprotnike, da so nam skušali že večkrat oskruniti naše družbene prostore, kakor ste že poročali v svojem listu. V soboto, 6. t. m., priredilo je društvo v kazališči Ciscutti svoj letošnji sijajni ples, kojega je počestilo s svojo navzočnostjo mnogo odličnjakov vseh slojev. Zabava uspela je vsakem obziru prav izvrstno. Počastil je veselico tudi okrajnega glavarja namestnik pl. Rubelli, katerega je v imenu društva pozdravil predsednikov namestnik dr. Janežič. Kakor jedino pravo, odzove se pl. Rubelli v lepi hrvaščini, želeč našemu društvu plodono delovanje in najlepši prospeh. Trikratni živio zadonel je po gledališču, da se je vse treslo. Ta večer nas je čitalnični odbor v prvo presenečil z jugoslovanskim plesom „kolo“, kateri se je vršil prav točno na čast vrlih plesalcev in brhkih plesalk, na burno odobravanje morali so ga ponavljati. Želimo, da bi bilo odboru mogoče uprizoriti tudi prihodnje leto ta slovanski ples, toda z vsaj 40 pari.

Vidite tedaj, da „tužna“ Istra v duševnem oziru vrlo napreduje in slovanska reč more in mora dospeti prej ali pozneje do svojega smotra, ako Bog ohrani narodu tako vrle in neustrašene buditelje in vztrajne voditelje, kakor je imamo danes. V to pomozi Bog!

(Srčna hvala! Jako nam bodele ustregli, ako se oglašate pogostoma. Op. uredn.)

Domače stvari.

— (Družbe sv. Cirila in Metoda) odbor je v svoji zadnji seji, 13. januarja t. l., sklenil od gg. Ljubljanskih bogoslovcev kupiti 200 proizvodov njihovih „Pomladnih glasov“ zato, ker je ta knjižica po svoji miljeni vsebini kar najpripravnejša

naše družbe interesom in pa zato, da se tako nadarjeni kot rodoljubni pisatelji rešijo menda jim žugajočih materijelnih izgub. A ne samo, da so nam gg. pisatelji ob imenovanem nakupu 20 proizvodov navrgli, — te dni so nam doposlali kot poseben dar še 55 primerkov tega svojega lepega spisa. Bodi jim torej iskrena družbina zahvala! — Tudi z Dolenjske smo prejeli zadnji čas za našo družbo pokroviteljnino. V domoljubji osi-veli gospod J. R., ki je ves čas obstanka naše družbe proti njej istotako požrtvovalen, kot napram občinstvu želi biti neznan in skromen, nam je namreč vročil 100 gld. z nastopnimi vrsticami: Z Višnje gore: Pri zadnjem zborovanju naše podružnice sv. Cirila in Metoda je bil sprejet predlog, da naj Višnjegorski župljani zlože skup 100 gld., in se župnija vpiše v društvo kot pokroviteljica z dotičnimi pravicami. Po prizadevanji blagajnika g. Josipa Skufca in njegovega tovariša je bila kmalu vsota 100 gld. skupaj. Zraven tega sta pristopila o ti priliki Višnjegorski podružnici sv. Cirila in Metoda še dva nova ustanovnika, namreč g. Josip Skufca, posestnik v Starem trgu pri Višnji gori, in g. Franjo Stepic, posestnik v Dragi. Zato je tu priloženih 100 gld. za vpisnino župnije Višnja gora kot pokroviteljica in 20 gld. za dva ustanovnika — skupaj 120 gld. Tudi z Dolenjske — smo zapisali. Zakaj? Zato ker se dolenjskega goldinarja po našem mnenju drži časih več kapljice britkega znoja kot pa doneska, pripisanega iz drugih srečnejih pokrajin slovenskega ozemlja. — A dolenjski rotaki: ko se Vam istinitim ginjenjem zahvalujemo za Vaše domorodno srce, izrekamo Vam upanje, da bo Vaše trdo zaslužen darilo naši družbi prav tistega prospeha, kot se v življenji sploh najslastnejše ono uživa, kar se je prislužilo s trdim dušnim naporom, ali pa z žuljavo roko.

Vodstvo družbo sv. Cirila in Metoda.

— (Sokolovo maškarako) obiskal bode, kakor se nam ravno kar poroča, kvartet žab iz slavnoznane Šišenske luže, po kateri se se svoje dni drsal mladi paglavec Valentin Vednik. Ker take prikazni na dosedanjih sokolskih maškarakah ni še bilo, bode ta kvartet gotovo za vse pustne šeme in norce „the great attraction“ vsega večera.

— (Klubu slovenskih biciklistov) došla so od več strani poprašenja po vabilih ter se je izrazilo začudenje, da mnogo znanih rodbin in gospodov ni prejelo vabila in to taci, na katere so se vabila poslala. Odbor tem potom prosi vse dotične oproščenja, kajti vabila so se bila točno poslala ter so se morala le izgubiti po krivdi raznašalcev.

— (Vreme.) Nekaj dni imamo že nekoliko bolj mrzle in solnčne dneve in se je nadejati, da se bodo zdravstvene razmere vsled tega zboljšale. Burja nam je vsaj za nekaj časa zopet prepodila nadležno meglo in vlažnost.

— (Od svatbe v ječo.) Na Savi na Gorenjskem imel je krčmar in rudarski delavec R. Wolf svojo svatbo. Ker ni hotel dati pijače nekemu drugemu delavcu, začel se je prepir mej njima. Wolf udaril je delavca z veliko čašo tako po glavi, da ga je težko poškodoval. Razjarjenega ženina prijeli so orožniki in odvedli v zapor, kjer bode užival svoje „medene tedne“.

— (Celovški mestni očetje so trmasti.) V zadevi znanega rekursa „Kat. političnega in gosp. društva za Slovence“ bil je govor v zadnji seji mestnega zbora Celovškega. Naročilo se je magistratu, da obvesti takoj o rešitvi tega rekursa mestni zbor, da se ne zamudi obrok za pritožbo na državno sodišče. Po tem soditi so mestni očetje Celovski preverjeni, da imajo prav. Glede nove slovenske uloge omenjenega društva naročilo se je magistratu, da zopet zahteva nemški prevod. Videli bodemo torej, bodo li koroški Slovenci dobili na višjem mestu pravico, katero jim tako trdovratno odrekajo zastopniki glavnega mesta dežele, v kateri živi tretjina slovenskih prebivalcev, ki morajo isto tako plačevati krvavi in denarni davek, kakor ga plačujejo nemški sodeželani. Še ni vseh dni konec, videli bodemo, zmaga li pravica, ali pa nemška oholost.

— (Prošnje za slovenske šole na Koroškem.) Kotmirski posestniki, ki so se podpisali za slovensko šolo, so dobili že odgovor od deželne šolske oblasti. Prošnja se odbije s pristavkom, da posamični posestniki nimajo pravice v imenu občanov kaj prositi, ampak le občinski odbor. Zdaj tedaj že vemo, kak odgovor bodo do-

bili tudi drugod, kjer za slovenski pouk ni prosila občina ali pa krajni šolski svet. — Tako povzamemo zadnji številki „Mira“.

— (Na Vrbskem jezeru) poleg Celovca se je že petim drsalcem iz Celovca udrl led, ker še ni bil dosti trden. Vender se ni pripetila nesreča in so vse rešili.

— (Umrli je) v lepi starosti 76 let v Mariboru nadučitelj v pokoji g. Jožef Schmidinger. Svoje dni bil je čislani nadučitelj pri Veliki nedelji.

— (Zaradi ošpic) morali so zapreti šolo v Marenbergu na spodnjem Štajerskem. Zbolelo je precej veliko otrok in nekoliko jih je tudi umrlo.

— (Imenovanja.) C. kr. finančno vodstvo v Trstu je imenovalo: Višjim carinskim oficijalom V. Nanuta in J. Oswalda; carinskim oficijalom A. Kresta, Nikolaja pl. Mirkovića in E. Marckiga; asistentom T. Hintereggerja, Frančiška Künsterja, A. Merschinskega, Gv. Marincoviča in Gregorja Gemo.

— (Umrli je) v Trstu bivši predsednik nadso-dišča gospod dr. Defacis, ki je še le pred kratkim stopil v pokoj. Rojen je bil pokojnik v Kanalu na Goriškem l. 1824, študiral v Pragi in Gradci in bil doktorjem promoviran v Padovi l. 1847.

— (Del. podp. društva v Trstu) veliki ples v gledališči Fenice bil je prav sijajen in tako dobro obiskan, kakor že več let ne. Cesarski namestnik vitez Rinaidini počastil je ples s svojim posetom in bil vsprejet s cesarsko himno in glasnimi „Živio-klici“. Ples „Slovan“, ki se je plesal pred odmorom, moral se je na burno zahtevanje ponavljati. Plesovodja gosp. Umek ga je zložil po raznih slovanskih melodijah. Neumornemu predsedniku društva g. prof. M. Mandiču poklonil se je mej odmorom načelnik društvenih nadzornikov in mu izročil s primernim nagovorom v znak hvalečnosti društvenikov častno darilo, zlato uro z verižico. Po nagovoru zaorili so po vsej dvorani naidušeni „Živio-klici“, delavci pa so dvignili svojega predsednika na rame in ga nosili po dvorani. Gospod Mandič zahvalil se je s presrečnimi besedami obliu-bivši, da bode tudi na dalje vestno vršil svojo dolžnost. Na to pel je zbor „Slov. pevskega društva“ več točk, ki so našle živo odobravanje. Po odmoru pričel se je zopet ples, ki je trajal živahno do ranega jutra.

— (Umrljivost v Zagrebu) se je zadnje tedne podvojila vsled influence. Mesto povprečno po 30 ljudij, kakor poprej, umrje jih sedaj po 55—60 vsak teden.

— (Čudne posledice hripe) v Zagrebški ženski kaznilnici še niso ponehale popolnoma. Od 31 bolnih imelo jih je 20 silne napade histeričnega značaja. Zdaj je še 7 bolnih, druge so že ozdravile. Zadnji novi slučaj pripetil se je v sredo. Za postrežbo bolnih odredili so vojake sanitetnega oddelka.

— (Iz Derventa v Bosni) došlo nam je povabilo na ples, kateri se prireja na korist fondu za sezidanje katoliškega župnišča. Radovedni smo, kaj poreče k temu naš kolega v Šenklaškem župnišči in kaj šele dr. Mahnič.

Društvene veselice.

— („Postojinsko prostovoljno gasilno društvo“) priredi predpustno veselico dne 14. februarja 1892 v prostorih g. Al. Burgerja. Vspored: 1. „Slavček“, moški zbor. 2. „Večerna“, moški zbor. 3. „Brati ne zna“, burka v jednem dejanju. 4. Ples. Pri plesu svira kvartet na godala. Začetek ob 1/28. uri zvečer. Gospodje plačajo ustopnine 1 gld. Ker je čisti dohodek namenjen za nakup gasilnega orodja, vabi k prav obilni udeležbi odbor.

— (Pivška podružnica družbe sv. Cirila in Metoda) priredi veselico v Št. Petru dne 17. februarja 1892 v prostorih gostilne g. J. Špiljarja pri „Zvezdi“. Vspored: 1. Pozdrav prvome-stnika. 2. A. Nedved: „Zvezna“, zbor. 3. S. Gregorčič: „Blagovestnikom“, deklamuje gospica Ivanka Velepich. 4. A. Hajdrich: „Mladini“, zbor. 5. Sviranje na citre, gospica Fani Špiljar. 6. Fleischmann: „Triglav“, zbor. 7. Prosta zabava. Mej posameznimi točkami svirala bode godba g. Tschierja. Začetek ob 1/28. uri zvečer. Ustopnina za posamezne ude 60 kr., z družino 1 gld. Čisti dohodki so namenjeni družbi.

— („Tržaškega podpornega in bralnega društva“ veselični odsek) priredi plesni venček v soboto dne 13. februarja t. l. v prostorih dvorane „Tersicore“ (via Chiozza št. 5). Začetek plesa je ob 9. uri zvečer in konec ob 5. jutraj. Ustopnina za moške 50 kr., za ženske 30 kr. za osebo.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 12. februarja. Za pokojnim dr. Grossom, ustvariteljem svojega društvenega petja, žaluje „Slovenija“.

Dunaj 11. februarja. Ker bode brzkone Toth imenovan guvernerjem banke, imenuje se Dunajski kot kompetent za mesto predsednika skupnega najvišjega računskega sodišča.

Belgrad 10. februarja. Vladni krogi so zadovoljni z včeršnjim parlamentarnim uspehom. Opozicijski krogi pa menijo, da je vlada doživela moralni poraz, ki ne bode brez posledic za kabinet.

Peterburg 11. februarja. Državni svet dovolil je zopet 60 milijonov rubljev za stradajoče. Senator Galicyn podal se je v gubernijo Tobolsk, da nadzoruje oskrbovanje stradajočih.

Pariz 11. februarja. Francoske levantne mornarice oddelek podal se bode iz Port-Saida v Pirej, kjer se bode sešel z ruske levantne mornarice oddelkom, ki je zdaj v Aleksandriji.

Razne vesti.

* (Lakota v Galiciji.) Zdaj, ko se toliko piše o lakoti v Rusiji, zanimalo bo mnoge izvedeti, da imamo tudi v naši državi veliko lakoto. Po goratih krajih in po severnem delu Galicije niso pridelali niti žita, niti krompirja, vrhu tega pa še Visla in druge večje reke po povodnji uničile vse polske pridelke. Zaradi tega je nastala strašanska beda, da ljudje od gladi mro in „Kurier Lvovski“ se britko pritožuje, da Dunajska vlada nič ne stori za stradajoče ljudstvo v Galiciji.

* (Kulturna slika iz Bolgarije.) Glasovitega razbojnika Levterija, na katerega glavo je bilo razpisanih od bolgarske vlade darilo 5000 frankov, ujela je bolgarska četa in ustrelila. Policijski častnik Petro odrezal mu je glavo. Levteri bil je še le 39 let star in posebno drzen v svojih roparskih napadih. Glavo prinesli so v Sara-Musso in jo razobesili 24 ur na nekem svetilniškem drogu ljudstvu v ogled. Potem prepeljali so jo v Burgas, kjer je bila na kolu natakajena pred policijsko hišo tri dni na ogled razpostavljena in je na tisoče ljudi privrelo skupaj. Potem so jo še le prepeljali v Sofijo, kjer so jo fotografirali.

* (Padlevski.) Iz Pariza se javlja, da se Padlevski ni sam usmrtil v Sant Antoniu nego da so ga umorili skrivni policaji, ker je bilo razpisano darilo istemu, kdor ga ugrabi živega ali mrtvega.

* (V Nižnem Novgorodu) zgorel je hotel „Filemon“. Zgoreli so soproga lastnika hotela in dva potovalca.

* (Konflikt na plesu) V Tarnovu v Galiciji pripetil se je na strelskem plesu nastopni dogodek, ki je razburil vse mesto. Obče čislani zdravnik dr. B. prišel je v prepir z nekim stotnikom, ki je zdravniku založil zausnico. Zdravnik ne bodi len odgovori na isti način, na to pa ga napadeta dva tovariša stotnikova in razsekata zdravnika s sabljami tako, da so ga težko ranjenega odnesli v bolnico. Kaj se je zgodilo z napadalci, ni znano, a razburjenost je velika in zahteva se zadoščenje.

* (Surovost.) V Bruselji napadli so predvčeršnjim ponoči nekateri lopovi nečega moža in pretepli, da je bil skoro na pol mrtve. Potem so mu odrezali nos in ušesi in ga pustili v krvi ležati.

Mnogostranska poraba. Gotovo ni domačega zdravlila, katero se da tako mnogostransko porabiti, nego „Mollovo francosko žganje in sol“, ki je takisto bolesti utešujoče, ako se namaže z njim, kadar koga trga, zakaj to zdravlilo upliva na mišice in živce krepilno in je zatorej dobro, da se priliva kopelim. Steklenica 90 kr. Po poštnem povzetju pošilja to zdravlilo vsak dan lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni založnik, DUNAJ, Tuchlauben 9. V zalozah po deželi zahtevati je izrecno MOLL-ov prepat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. Manj nego dve steklenici se ne pošilja. 6 (42-2)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Loterijske srečke 10. februarja.

V Pragi: 8, 73, 35, 48, 85.

Tuji:

11. februarja.

Pri **Mallé:** Hemerle, Ritter, Luschin, Kirschik, Bettelheim, Neubauer, Haselhofer z Dunaja. — Kriše iz Ljubljane.

Pri **Stenu:** Gauschiz, Ružek, Bittner, Humen, Bachrich, Spechner, Guringer, Schmid, Stubenwal z Dunaja. — Gaell, Masaratti, Goldschmied iz Trsta. — Pirz, Leder iz Gradca. — Vavken, Oberdorfer iz Pulja. — Stare iz Kamnika. — Berlić iz Beljaka. — Weiss iz Prage. — Wanggo iz Celovca.

Pri **južnem kolodvoru:** Geiringer, Schmiedl z Dunaja. — Mlakar iz Trsta.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
11. febr.	7. jutraj	744.5 mm.	-11.6° C	sl. svz.	jasno	0.00 mm.
	2. popol.	743.0 mm.	-0.8° C	sl. zah.	jasno	
	9. zvečer	743.0 mm.	-2.2° C	sl. zah.	obl.	

Srednja temperatura -4.9°, za 4.5° pod normalom.

Dunajska borza

dné 12. februarja t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta	94.55	94.50
Srebrna renta	94.05	94.05
Zlata renta	111.60	111.45
5% marcna renta	102.90	102.75
Akcije narodne banke	1013.—	1013.—
Kreditne akcije	305.50	303.25
London	118.35	118.35
Srebro	—	—
Napol.	9.40	9.40
C. kr. cekini	5.59 1/2	5.59
Nemške marke	57.95	57.95
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	188 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	182
Ogerska zlata renta 4%	—	108
Ogerska papirna renta 5%	—	102
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	115
Kreditne srečke	100 gld.	185
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	158
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	237

S tužnim srcem naznanjam vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je vsemogočni Bog mojo preljubo mater, gospo

Ano Merher roj. Križman

po kratki in mučni bolezni, večkrat prevideno s sv. zakramenti za umirajočo, danes ob 8. uri zjutraj, v 70 letu njene starosti, k sebi poklical. Pogreb bode v soboto dne 13. februarja 1892. Sv. maše brale se bodo na dan pogreba in naslednji teden v cerkvi sv. Petra v Prigorici in v farni cerkvi v Dolenji vasi. Predrago ranjco mater priporočam v blag spomin.

V Prigorici pri Ribnici, 11. svečana 1892.

Ignacij Merher,
posestnik in župan.

(151)

MAGGIJEVO zabelo za juhe

priporoča častitim gospodinjam Karol C. Holzer v Ljubljani. (20-9)

„Pavliha“ ilustr. humoristični list (jedini slovenski šaljivo-zabavni list)

izhaja 15. in 30. dan vsakega meseca ter velja 1 gld. za četrt leta.

Uredništvo in upravnništvo v Ljubljani, Krakovski nasip št. 18, I. nadstropje. (115-8)

DR. ALOJZIJ BRENCIČ

odvetnik v Celji

usoja si naznanjati, da je otvoril svojo

odvetniško pisarnico

v Celji

hiša št. 3, Rotovške ulice, v I. nadstropji

(štacuna gosp. Ferjena).

(142-3)

L. Luser-jev obliž za turiste.

Gotovo in hitro upli-
vajoče sredstvo proti
kurjim ošesom,
saj em na pod-
platih, petah in
drugim trdim
praskom
kože.

Dobiva se
v lekar-
nah.

Veliko
priznanih
pisem je na
na ogled v

glavni razpošiljalnici:
L. Schwenk-a lekarna
(524) **Meldling-Dunaj.**

Pristen samo, če imata navod in
obliž varstveno znamko in podpis,
ki je tu zraven; torej naj se pazi
in zavrne vse manj vredne ponaredbe.

Pristnega imajo v Ljub-
ljani J. Svoboda, U. pl.
Trnkoczy, G. Piccoli, L.
Grebel; v **Rudolfovem**
S. pl. Sladovič, F. Haika;
v **Kamniku** J. Močnik;
v **Celovcu** A. Egger, W.
Thurmwald, J. Birnbach-
cher; v **Brezah** A. Aich-
inger; v **Trgu** (na Ko-
roškem) J. Menner; v
Beljaku F. Scholz, Dr.
E. Kumpf; v **Gorici** G.
B. Pontoni; v **Wolfs-
bergu** A. Huth; v **Kra-
nji** K. Šavnik; v **Rad-
goni** C. E. Andrien; v
Idriji Josip Wario; v
Radovljici A. Roblek;
v **Celji** J. Kupferschmid.

Velika Praška razstavna loterija.

(35-16)

Glavni dobitok

goldinarjev **100.000** goldinarjev

Srečke po 1 gld. prodaja **J. C. MAYER.**

Danes ob 8. uri zvečer žrebanje!